

Alt ved det gamle, og dog...

Af Kim Møller Hansen

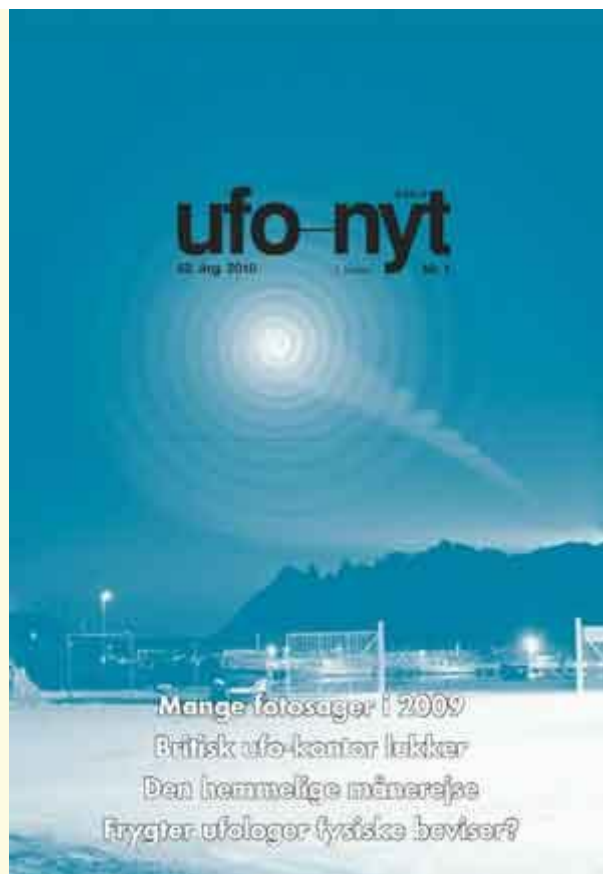
Årets første nummer af UFO-Nyt er netop udsendt til alle abonnenter, og indeholder bl.a. afslutningen på artikelserien »Da ufoerne blev rumskibe« (1. del blev bragt i UFO-Nyt nr. 3, 2009) om, hvordan og hvornår de forskellige ufo-myter og troen på ikke-jordiske besøg blev grundlagt. Artiklen konkluderer bl.a., at internettet har overtaget den dominerende rolle, som aviser og film spillede i ufoernes barndom.

Nettet er meningsdannende og i (alt for) mange tilfælde eneste informationskilde for mange mennesker. I gamle dage var noget „rigtigt“, hvis det havde stået i avisen. I dag lapper mange ukritisk selv det værste vrøvl i sig, bare det findes på nettet.

Det er en helt uoverkommelig - og måske nyttesløs opgave - at tage til genmæle og forsøge at tilbagevise de ofte horrible påstande, som markedsføres med stor ihærdighed af plattenslagere og drømmere på nettet. Men engang imellem er det nu alligevel forfriskende, at nogen vil gøre sig besværet og ganske enkelt afsløre platuglernes og fantasternes fejltagelser med viden og almindelig sund fornuft som eneste våben. Det drejer sig i dette tilfælde om den dygtige og meget vidende flyhistoriker Curtis Peebles, som vi tidligere har bragt artikler af.

I artiklen »Den hemmelige månerejse« i UFO-Nyt nr. 1, 2010, undersøger Curtis Peebles påstandene om, at et hidtil ukendt, bemanded rumskib, kaldet Apollo 20, landede på Månen og fandt et nedstyrtet rumskib med ikke-jordiske væsner om bord. En amerikaner, William Rutledge født i Belgien,

begyndte i april 2007 at lægge en serie videoklip ud på YouTube. Rutledge påstod, at de stammede fra Apollo 20, en hemmelig, fælles amerikansk-sovjetisk rumfærd, som blev gennemført i 1976 med det formål at undersøge et nedstyrtet ikke-jordisk rumskib i nærheden af krateret Izsak på Månens bagside. Historien er et godt eksempel på, hvor mange kræfter nogle mennesker lægger for dagen for at fremføre deres fantasier på nettet, samt

hvor mange selvmodsigelser og store fejl andre er villige til at acceptere, fordi de gerne vil tro, at historien kunne være sand.

Peter W. Merlin er en anden dygtig flyhistoriker, som konkret og overbevisende tager folk på ordet, når de påstår, at det lykkedes det amerikanske militær at fjerne alle spor efter nedstyrtningen ved Roswell. Merlins erfaringer efter at have finkæmmet utallige steder, hvor tophemmelige eksperimentalfly er havarerede, er nemlig, at der altid kan findes vragester - også hvor man klart kunne forvente, at myndighederne af hensyn til landets sikkerhed må have gjort alt for at fjerne bevismateriale. I artiklen "Frygter ufologer fysiske beviser?" - som også bringes her i UFO-Mail - fortæller han om sin deltagelse ved "4th Annual UFO Crash Retrieval Conference" i Las Vegas i november 2006 og om deltagernes reaktion på hans budskab om, at hvis der virkelig styrtede et fremmed rumskib ned ved Roswell, så ville man med garanti stadig kunne finde vragester på stedet i dag. Som bekendt er der absolut intet ikke-jordisk fundet, så...

Frygter ufologer fysiske beviser?

„ ... Da detaljerne om disse hændelser nu er offentliggjort, er det muligt for civile forskere at studere den officielle korrespondance og ulykkesrapporter, interview med vidner - både civile og regeringsembedsmænd - besøge nedstyrtningsstederne og søge efter vragester...”

Af Peter W. Merlin

En fremsynet retsmediciner ved navn Edmond Locard (1877-1966) skrev engang: *„Fysiske beviser kan ikke være forkerte, de kan ikke vidne falsk i retten, og de kan ikke være helt åndsfraværende. Kun hvis mennesker fejler med at finde dem, undersøge og forstå dem, mister de deres værdi.”*

Da jeg som niårig blev interesseret i ufoer, greb jeg helhjertet denne filosofi. Slørede billeder og rystede videoer var ikke tilstrækkeligt. Jeg ønskede hårde og kontante beviser. Jeg var ikke villig til uden videre at tro på, at uidentificerede flyvende fænomener var ikke-jordiske rumskibe. Gennem årene blev jeg mere og mere frustreret og skuffet, da det helt tydeligt ikke lykkedes for forskerne at bevise, at der fandtes ikke-jordisk intelligens.

Når alt kom til alt, var ufo-forskning ikke andet end et forsøg på at identificere ukendte objekter på himlen. Ofte blev de set på lang afstand, så der var meget lidt information at hente. Hvis blot et af disse objekter styrtede ned, ville der være en god chance for at få fat i nogle vragele og undersøge dem. Senere blev jeg interesseret i beretninger om ufo-nedstyrtninger, da de indeholdt de bedste håb om at finde det bevis, jeg ønskede.

Jeg læste alt, hvad jeg kunne finde om berømte (eller berygtede) nedstyrtninger såsom Roswell, Aztec og Kecksburg, Jeg opdagede snart de mønstre, som dukkede op. Det viste sig hurtigt, at mange ufo-nedstyrtninger havde en del fællestræk:

- Hændelsen og adgangen til vragester havde angiveligt den højeste sikkerhedsklassificering.

- Det ukendte objekt styrtede ned på offentlig jord (sædvanligvis i landlige omgivelser), relativt tæt på beboet område.
- Civile vidner blev ofte afhørt og truet af statsansatte til at glemme, hvad de havde set.
- Nedstyrtningsområdet blev sikret og kontrolleret af statsansatte, så længe det var nødvendigt af hensyn til bjærgningen.
- Indsamlingen af vragrester havde højeste prioritet.

Selv om mange detaljer varierer, ser alle beretninger om ufo-nedstyrtninger ud til at slutte på samme måde: Et oprrydningshold bestående af personer fra regeringsmagten - nogle gange almindelige soldater, andre gange specialstyrker - „desinficerer“ nedstyrtningsområdet og fjerner ethvert spor efter vraget. Civile ufo-forskere har derfor ikke den mindste chance for efterfølgende at finde fysiske beviser på stedet.

Er den slags muligt eller endda sandsynligt? Kan myndighederne finkæmme nedstyrtningsområdet? Rent praktisk er det muligt. Uanset hvilket regeringsorgan, der tager sig af sådan en hændelse, vil det sandsynligvis have ubegrænsede ressourcer til rådighed for at udføre opgaven med at fjerne bevismateriale. Men er der historiske fortilfælde?

Det slog mig, at regeringens reaktion i det tilfælde, at et tophemmeligt fly (som fx dem, der flyver fra det fjerne Area 51 testområde ved Groom Lake i Nevada) styrtede ned, ville modsvare reaktionen ved en ufo-nedstyrtning. Hensynet til den nationale sikkerhed ville kræve foranstaltninger, der forhindrede klassificeret materiale i at falde i de forkerte hænder, fx civile eller fremmede efterretningsagenter.

Article 123 var den tredje A-12 - her i luften over Nevada - og den første som styrtede ned. Det skete den 24. maj 1963.

Foto: CIA

I 1992 begyndte jeg at undersøge nedstyrtninger af tidligere, tophemmelige fly. Efter at have foretaget talrige interview og gennemgået i tusindvis af deklassificerede dokumenter, opdagede jeg, at mange hændelser vedr. tidligere hemmelige såkaldte „sorte“ programmer, i mange tilfælde mindede meget om beretningerne om påståede ufo-nedstyrtninger. Der drejede sig fx om

uheld med fly som A-12 spionfly, D-21B dronen og F-117A „stealth fighter“.

I begyndelsen af 1960'erne havde Central Intelligence Agency (CIA) et projekt med design, konstruktion, test og brug af et rekognosceringsfly, der var i stand til at flyve med en hastighed på mere end 3.200 km/t i en højde på op til

27.000 m. Lockheed A-12 fløj første gang i 1962, men dets eksistens forblev en hemmelighed helt frem til 1981. To andre varianter - YF-12A jageren og SR-71 rekognosceringsfly - dukkede op hos flyvevåbnet i 1964 for at tjene som et dække over observationer af A-12, som man fløj testflyvninger med.

Da en A-12 styrtede ned nær Wendover i Utah i maj 1963, afledte CIA offentligheden og mediernes undersøgelser med en dækhistorie om, at det var et almindeligt F-105 jetfly, der var styrtet ned. Deklassificerede dokumenter angiver, at sikkerheden var altoverskyggende, og oprydningen havde topprioritet, der i ressourcer overgik selve undersøgelsen af ulykken.

På omkring samme tid udviklede Lockheed en ramjet-drevet rekognoscering sdrone kaldet D-21, som blev affyret fra en A-12 variant. En fatal ulykke førte til en modificeret version kaldet D-21B, som i stedet blev båret frem under vingerne på et B-52 bombefly og affyret ved hjælp af en booster-raket.

Senere, i september 1967, blev et D-21B utilsigtet affyret under det, der skulle have været en

testflyvning over det centrale Nevada. Ifølge interview med militære og civile vidner, sikrede personale fra Area 51 nedstyrtningsstedet så hurtigt, som det var muligt, og medlemmer fra et oprydningshold, som gik skulder ved skulder gennem nedstyrtningsområdet, opsamlede ethvert vragstykke. Vidner blev pålagt at glemme, hvad de havde set.

Lockheeds F-117A, som fløj første gang i 1981, var designet til at være usynlig på radarskærme. Udviklet som et hemmeligt „sort“ program (dvs. med et budget, som kun meget få havde indblik i) sidst i 1970'erne, testet ved Area

Approved For Release 2000/05/05 : CIA-RDP71B00590R000200010312-7

1521Z 26 MAY 63

SECRET

TO: DIRECTOR 25X1A

FROM: [REDACTED] 25X1A

ATTN: OSA (1-15)

INFO: S/C (15)

TOR: 1541Z 26 MAY 63 25X1A

PRIORITY

IN 77728

TO: PRITY [REDACTED] INFO CITE [REDACTED] 9679

OXCART

NO NITE ACTION 25X1A

MR. CUNNINGHAM FROM [REDACTED]

1. ALL TRACES OF 123 HAD BEEN REMOVED FROM CRASH SCENE AND PLACED UNDER COVER OF HANGAR AT WENDOVER BY LATE AFTERNOON SATURDAY 25 MAY. LOADING ABOARD TWO C-124'S UNDERWAY EARLY MORNING SUNDAY. EXPECT FIRST LOAD DEPART TO [REDACTED] BEFORE NOON. LARGE CENTER SECTION WAS MOST TIME CONSUMING, REQUIRING CUTTING UP BY TORCHES AND LOADING ABOARD FLAT BED. ALL SMALL BITS AND PIECES METICULOUSLY PICKED UP BY HAND AND CARRIED IN BOXES BACK TO WENDOVER.

2. VEHICULAR SUPPORT AND HEAVY EQUIPMENT OPERATOR SUPPORT FROM HILL WERE OUTSTANDING.

3. DISTURBING CONJECTURE APPEARING IN LOCAL PRESS REGARDING REFUSAL AIR FORCE TO RELEASE NAME OF PILOT OR HIS MISSION. OUR SECURITY FORWARDING THIS INFO TO [REDACTED]

4. COL WINBERLY EXPECTED TO BEGIN BOARD PROCEEDINGS EARLY THIS AFTERNOON AT [REDACTED]

Approved For Release 2000/05/05 : CIA-RDP71B00590R000200010312-7

REPRODUCTION BY OTHER THAN THE ISSUING OFFICE IS PROHIBITED. Copy No.

25X1A

25X1A

25X1A

51 og brugt i operationelle enheder nær Tonopah Test Range, blev flyets eksistens holdt hemmeligt i næsten 10 år.

Da et af de hemmelige F-117 jetfly styrtede ned nær Bakersfield i Californien i juli 1986, blev nedstyrtningsområdet erklæret for militært område for at hindre ikke-godkendt personale i at trænge ind. Bevæbnede vagter bemandede vejspærringer og checkpoints, og helikoptere fløj frem og tilbage over området i de mange uger, mandskabet arbejdede med at rydde op. Flyvevåbenets talsmænd afviste at oplyse noget som helst om flytypen. Der kom ingen indrømmelser, før F-117A's eksistens blev offentliggjort i november 1988.

Det ubemandede D-21 fly robotfly blev brugt til spionagetogter og bl.a. sendt ind over Kina. D-21B blev sendt af sted fra et B-52H bombefly (her er to placeret under vingerne) og kunne nå op på en hastighed nær Mach 4 i 80.000-95.000 fods højde.

Foto: USAF

Projektet med D-21B droner og B-52 bombefly var et af de mest hemmelige i hele Blackbird programmet.

Foto: USAF

Da detaljerne om disse hændelser nu er offentliggjort, er det muligt for civile forskere at studere den officielle korrespondance og ulykkesrapporter, interview med vidner - både civile og regeringseksperter - besøge nedstyrtningsstederne og søge efter vragester. Fysiske beviser fra et nedstyrtningssted kan undersøges og identificeres ved hjælp af de deklassificerede dokumenter, fotos og endda ud fra flyskrog på museer. Resultatet af den slags forskning kan tjene som grundlæggende data i sammenligningen med beretninger om ufo-nedstyrtninger. Jeg har besøgt mange af disse nedstyrtningssteder og i hvert eneste tilfælde fundet identificerbare fysiske beviser. Stederne er ikke blevet helt finkæmmet. Jeg troede, at ufologerne ville modtage disse informationer med kyshånd, da de altid har fået at vide, at regeringens folk rydder op og fjerner alle spor på tophemmelige nedstyrtningssteder. Jeg har i den grad blevet klogere.

Mens jeg overvejede, hvordan jeg bedst kunne dele mine data med ufo-forskere, præsenterede forfatteren Curtis Peebles mig for et online debatforum ved navn UFO UpDates bestyret af Errol Bruce-Knapp på VirtuallyStrange.net. Foraets medlemmer omfatter et bredt spektrum af mennesker inklusive nogle kendte navne inden for ufologien, og næsten hvert indlæg skaber en livlig debat.

Jeg skimmede Roswell-debatten, selv om jeg for længe siden er blevet overbevist om, at hændelsen fra 1947 i ørkenen i New Mexico ikke drejer sig om noget fantastisk, men om en slags ballon og et radar-reflektorsystem. De

troende var stadig af den opfattelse, at regeringsagenter havde ryddet området for selv den mindste stump fra nedstyrtningen.

Den 24. juli 2005 udvekslede Robert Gates og Christopher Allen i en debat på UFO UpDates oplysninger om, at civile vidner til Roswell-hændelsen havde forholdt sig tavse i årtier som følge af en aflagt ed om at holde mund. Som et illustrativt eksempel på lignende hændelser omtalte Gates en A-12, som styrtede ned nær Wendover, og han påstod, at „lokale, civile vidner sværgede at holde mund og har indtil i dag ikke omtalt hændelsen med et ord ...”

Jeg skrev nogle dage senere et svar med overskriften »Nedstyrtningsberetninger: Et nyt perspektiv«. For at mit indlæg skulle få mest opmærksomhed, sendte jeg det som et nyt emne, hvor jeg brugte A-12 hændelsen til at fremhæve min teori om, at man ved at undersøge lignende beretninger om nedstyrtninger kunne lave en model for undersøgelser af beretninger om påståede ufo-nedstyrtninger. Jeg beskrev detaljeret om min undersøgelse af Wendover-ulykken, citerede fra dokumenter, interview af vidner og studier i marken. Jeg fremhævede især de fysiske beviser, der stadig fandtes på nedstyrtningsstedet, uden at omtale, hvad det betød for Roswell-hændelsen. Læserne kunne drage deres egne konklusioner. Efter at have lagt loddemaden ud, ventede jeg spændt på reaktionerne.

Her ses et udvalg af de mange stykker, som Peter W. Merlin fandt fra et A-12 nedstyrtningssted i Utah, som også havde gennemgået en total oprensning i forsøget på at fjerne ethvert spor efter fartøjet. Bemærk inspektionsmærkerne og serienumrene, hvormed man kan spore vragresterne tilbage til Skunk Works-fabrikkerne. Skunk Works ligger i

Palmdale i Californien og er kælenavnet for Lockheed Martin's Advanced Development Programs (ADP). Skunk Works har en lang række berømte fly på samvittigheden: U-2, SR-71, F-117 og F-22. Det største igangværende projekt er F-35 Lightning II.

Foto: Peter W. Merlin

Jeg var forberedt på en livlig debat med påstande om, at nedstyrtningssteder med ikke-jordiske fartøjer ville blive behandlet helt anderledes end selv de mest eksotiske jordiske flys havarier, ligesom jeg imødeså krav om beviser. Jeg var forberedt - også på, at i det mindste nogle forskere ville indse, at jeg gav dem et håb om at finde aktuelle beviser på et ufo-nedstyrtningssted (eller afkræfte et falsk sted). Hvad jeg slet ikke var forberedt på var den totale tavshed.

Der gik en uge uden nogen som helst reaktion. Absolut intet! Efter mere end en måned uden ét eneste svar på mine revolutionære teorier, meldte jeg mig ud af UFO UpDates. Var der virkelig ingen, som forstod, at jeg her fremlagde et sæt redskaber, der kunne fremtrylle ufologiens Hellige Gral og si svindelnumre og falske beviser fra? Måske skulle jeg bare finde det rette publikum.

Da jeg hørte om »4th Annual UFO Crash Retrieval Conference« (se <http://www.ufoconference.com/content/2006-conference>), som skulle finde sted i november 2006 i Las Vegas, kontaktede jeg arrangøren Ryan Wood og spurgte ham, om han ville lade mig holde et foredrag med titlen »Efter branden: Hvordan regeringen reagerer på tophemmelige nedstyrtninger«. Han sagde ja og sendte mig programmet for de tre dage, hvor Richard Dolan, Michael Lindemann, Stanton Friedman, Nick Redfern, Linda Moulton Howe, Bruce Maccabee m.fl. skulle optræde.

På konferencen holdt journalist George Knapp fra KLAS-TV et foredrag, hvor han afdækkede sin egen oplevelse med ufologien, som inkluderede interview med så kontroversielle personer som Robert Lazar og dr. Dan Burish. Hans hurtigtsnakkende performance og hårfine brug af fraser blev fremlagt på en elegant måde.

„Jeg tror, at holdningen blandt langt de fleste meningsdannende medier og mine kolleger er, at enhver, som interesserer sig for ufoer, er en skør kule - nogen, som har desperat behov for at få en slags psykiatrisk betegnelse,“ sagde Knapp. „Og desværre“, tilføjede han. „Mange gange har de ret.“

Ryan Wood holdt et foredrag med titlen »En ny beretning om en amerikansk ufo-nedstyrtning«, som stillede i udsigt at være „et gennembrud for ufologien“. Wood fortalte, at hændelsen, der angiveligt fandt sted nær Death Valley i Californien - ifølge en guldsøgers beretning fra en august 1949-udgave af San Francisco Examiner - rummer „muligheden for uigendrivelige fysiske beviser“. Wood fremviste nutidige fotos af en sten, som ragede op over ørkenjorden. Han havde identificeret stedet som „nedstyrtningsstedet“ med hjælp fra en synsk person. Wood fandt ingen vragrester på stedet.

Dr. Michael Salla gav med udgangspunkt i, hvad han kaldte, „vidnesbyrd fra vigtige militære whistleblowers“, og den berygtede »SOM-1 Special Operations Manual« en oversigt over formodede sløringsmekanismer og fremgangsmåder brugt af regeringen, når ufo-nedstyrtninger skulle håndteres. Forestillingen om en elitesløringsdeling, som er i stand at foretage en total oprensning af nedstyrtningsstedet, var den udbredte opfattelse på konferencen, indtil jeg besteg podiet.

Som en forberedelse til mit foredrag havde jeg undersøgt omkring et dusin hændelser med beretninger om forskellige klassificerede flyvende fartøjer og våben i det vestlige USA - hændelser som fordelte sig inden for en periode på omkring 50 år. Jeg havde skrevet detaljerede rapporter om syv tilfælde og valgte tre, som bedst lignede de klassiske beretninger om nedstyrtede ufoer. På konferencen forklarede jeg et publikum på omkring 300 personer, hvordan

Flyhistorikeren Peter W. Merlin med et stykke vraggods på D-21b nedstyrtningsstedet, som siges at have gennemgået en total rensning, så der ikke var det mindste spor efter det hemmelige, nedstyrtede objekt. Peter W. Merlin har sammen med Tony Moore skrevet bogen »X-Plane Crashes« og har hjemmesiden www.thexhunters.com.

Foto: Peter W. Merlin

jeg for nylig havde besøgt disse nedstyrtningssteder og undersøgt de vragrester, som jeg havde fundet. Fysiske beviser kan give viden om og forståelse af, hvor effektiv regeringen/militæret egentlig er på nedstyrtningsstederne. Jeg opsummerede mine opdagelser med en bemærkning om, at jeg kunne fremlægge adskillige flere tilfælde, hvor ansvarlige regeringsorganer havde rigeligt med grunde til at foretage en fuldstændig oprydning på nedstyrtningsstederne for at beskytte avanceret materiale, design og anden klassificeret information. Jeg gentog, at fundet af vragrester tydede på, at disse steder ikke var blevet fuldstændigt rensset trods de gode grunde og muligheden for at gøre det. Jeg fremhævede også, at selv om nogle ufo-nedstyrtninger uden al tvivl skyldtes svindelnumre eller misfortolkede jordiske objekter, så måtte der, hvis det drejede sig om virkelige hændelser, eksistere bevismateriale, som kunne fastslå årsagen til disse hændelser.

Tilhørerne modtog konklusionerne i mit foredrag med et høfligt bifald og overraskende få spørgsmål, men jeg var taknemmelig for, at nogle af dem forstod mine vigtigste pointer. De andre talere, hvoraf de fleste var tilhængere af teorierne om, at „hemmelige specialteams“ rent rutinemæssigt ryddede op på ufo-nedstyrtningsstederne, ignorerede mig stort set under hele konferencen. En fortalte mig senere, at Linda Moulton Howe endda havde foreslået, at jeg „helt tydeligt var regeringsagent“.

Som ved mit tidligere UFO UpDates eksperiment var jeg overrasket over reaktionen. For første gang nogensinde var der en, som kunne give ufo-forskerne et håb om at finde beviser på ikke-jordisk intelligens. Ville en

regerings misinformationsagent ikke forsøge at knuse et sådant håb ved at påstå, at der intet er at finde efter en oprydning?

Jeg fremlagde ikke mine teorier ud fra et skeptisk synspunkt. Jeg har blot fremlagt et forskningsværktøj, som vil være lige nyttigt for både troende og skeptikere. I en tidsalder, hvor utallige populære tv-stationer viser serier (som fx C.S.I. - Crime Scene Investigation og dets biprodukter Navy NCIS, Forensic Files og andre), der handler om retmedicinsk videnskab som et værktøj til løsning af mysterier ved analyse af fysiske beviser, er det underligt, at ufo-forskerne afviser eller ignorerer den slags metoder. Hvad er de bange for?

Ingen spor i Roswell

Peter Merlins erfaring viser, at intet nedstyrtningssted renses så omhyggeligt, at der ikke er en eneste stump fra vraget tilbage. På ethvert sted er nogle stumper blevet overset!

Der har været mindst to ekspeditioner til Fosters Ranch, hvor der skulle være vragrester, og intet af det, der blev fundet, var ikke-jordisk.

Der er mindst ét andet sted, hvor der skulle være rester fra Roswell-nedstyrtningen, men den præcise placering ændrer sig, hver gang der udkommer en ny bog om emnet. Der er ikke fundet et eneste beviseligt ikke-jordisk materiale på nogen af stederne.

Var de, som rensede op på de aktuelle, hemmelige nedstyrtningssteder, fly-analfabeter? Var soldaterne og officerne ved Roswell blot bedre til at få samlet hver eneste lille stump op? Hvis ikke, hvorfor har ingen været i stand til at fremlægge blot en eneste stump fra nedstyrtningen, selv om der er foretaget særdeles omhyggelige undersøgelser?

Manglen på selv det mindste sikre fysiske bevis på disse lokaliteter viser, at hvad der end havnede der, blev det fjernet på en måde, som ikke blev brugt på de andre nedstyrtningssteder, eller at det var noget af mere jordisk oprindelse.

Tim Printy

Kilde:

SUNlite November-December 2009.

Besøg sitet: <http://home.comcast.net/~tprinty/Main.htm>

Oversættelse: -for & kmh

Peter Merlins omfattende efterforskning af nedstyrtninger er også omtalt i artiklen »Jagten på vragrester« i UFO-Nyt 1, 2009.

Tidsmaskine - tilbage til Ufoalderens begyndelse

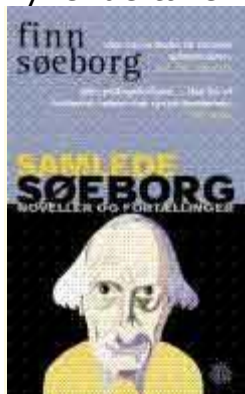
Af Hans Schjørmann

Jeg har på det seneste bemærket en stigende interesse for ufoalderens begyndelse. Denne begyndelse - og de første år - bliver ofte sat i forbindelse med den kolde krig. Og ufoerne og den kolde krig har da også en væsentlig ting til fælles: Meget af det, er noget, der sker i hovedet på folk. Der er vel heller ikke nogen tvivl om, at skal vi finde ufo-fænomenets rødder, må vi også sætte os ind i det psykologiske klima, der prægede efterkrigsårene.

Men det forekommer vel at være en uhåndterlig størrelse - et psykologisk klima i en længst svunden tid. Nogle ønsker måske, der fandtes en art tidsmaskine, der kunne bringe betragteren tilbage til den tid, og den måde folk tænkte på. En sådan tidsmaskine findes faktisk - den er endda billig, let tilgængelig og fornøjelig at tage i brug. Den består i at læse bøger af Finn Søeborg!

Jeg har konstateret, at i vore dage, er det ikke alle, der ved, hvem dét er. Så her følger en kort introduktion: Finn Søeborg (1916-1992) er Danmarks største satiriker siden Holberg. Og han havde sin storhedstid omtrent samtidigt med de flyvende tallerkener. Fik et kanongennembrud i 1950. I 1960'erne begyndte hans berømmelse at klinge ud. Ikke fordi han selv faldt af på den, men samtiden var ikke længere så Finn Søeborgsk.

I Finn Søeborgs forfatterskab er der mange hentydninger til disse „Flyvende Tallerkener“. I en af Søeborgs romaner er skurken en tidstypisk ufo-rapportør. Han bygger selv spektakulære observationer op ved hjælp af ledende spørgsmål. Især vil jeg dog fremhæve en novelle, der simpelthen hedder: De flyvende tallerkener.

Novellen kan ses som en aktualisering af H.C. Andersens eventyr om fjeren, der blev til fem høns. Handlingen foregår i en lille, hyggelig provinsby, men også her pågår den kolde krig. Det drejer sig om nogle i byen, der mener at se noget på himlen, eller bare siger at de kan se noget - for ikke at stå tilbage. Den kolde krig spejler sig her, da de ikke kan blive enige, om retningen var øst-vest eller omvendt. Det fører til storpolitiske diskussioner og højeffektive underskriftindsamlinger.

„De flyvende tallerkener“ stammer oprindeligt fra novellesamlingen »Kun for sjov« fra 1954. Hele Finn Søeborgs produktion er dog genoptrykt adskillige gange, så novellen kan sikkert findes mange steder. God fornøjelse!

»Samlede Søeborg« af Finn Søeborg, 675 sider, Haase 2001.

SUFOI i Go'morgen Danmark

Onsdag den 20. januar 2010 deltog SUFOI's formand, Kim Møller Hansen, og kunstmaler & tegner Nis Jessen i Go'morgen Danmark. Anledningen var den pressemeddelelse, som SUFOI udsendte i begyndelsen af januar, og som omhandlede de 43 fotosager, SUFOI's Ole Henningsen og tilknyttede fotokonsulenter havde undersøgt i 2009. I udsendelsen fortalte Nis Jessen om sin observation og tilhørende billede, som endnu savner en forklaring, og Kim Møller Hansen fortalte om et par andre interessante fotosager fra 2009. Du kan se hele indslaget på <http://go.tv2.dk/video.php/id-27928277.html> og læse mere om Nis Jessens oplevelse i UFO-Mail nr. 113 i artiklen »[Observation og foto fra Bornholm](#)«.

Tilbud til samlere

Hvis du er interesseret i at købe antikvariske bøger om ufoer m.m., så har du her muligheden for at gøre en god handel. Interesserede bedes henvende sig direkte til:

Hans Jørgen Hinrup
Samosvej 1, 8530 Hjortshøj
Tlf. 86 99 97 72

Du kan også sende en e-mail til [Hans Jørgen Hinrup](mailto:Hans.Jørgen.Hinrup@gmail.com), hvis du er interesseret.

1. Adamski, George: Ombord i rumskibe. 1960 uib. Omslag defekt. Kr. 50,00
2. Aggebo, Anker: den anden virkelighed. 1945 uib. Omslag defekt. Kr. 20,00
3. Allingham, Cedric: Rumskib fra en fremmed planet. 1962 uib. Kr. 20,00
4. Blavatsky, H. P.: Den hemmelige lære Bd.1 1970 uib. Kr. 100,00
5. Blavatsky, H. P.: Den hemmelige lære. Bd.1-4. 1970-71, ib. Kr. 400,00
8. Brunton, Paul: den hemmelige vej. 2.oplag. 1949 uib. Kr. 20,00
9. Brunton, Paul: den hemmelige vej. 3.rev.udg. 1952 ib. Kr. 30,00
10. Brunton, Paul: Hemmelighedsfulde Ægypten. 1953 uib. Omslag defekt. Kr. 20,00
11. Busch, Oskar: Den evige tilværelse. 1955 uib. Defekt omslag. Kr. 20,00
13. Cohen, Daniel: Mysterious places. 1969 pbk. Kr. 10,00
15. Däniken, Erich von: Beviser. 1977 uib. Kr. 30,00
16. Däniken, Erich von: Min Verden i billeder. 1973 uib. Kr. 20,00
- 16a. Flammarion, Camille: Det ukendte. 1900 ib. Kr. 10,00
17. Flammarion, Camille: Imod døden. 1921 ib. Kr. 20,00
- 17a. Flammarion, Camille: Verdens undergang. 1910. Kr. 20,00
20. Fulcanelli: Katedralernes mysterier. 1972. uib. Kr. 30,00
25. Holst, Fritz: Dage i Helvede. 1921 uib. Kr. 20,00
27. Hynek, J. Allen: UFO-dokumenteret. 1974 uib. Defekt omslag. Kr. 10,00
- 27a. Jensen, Borg: Pyramide energi fra universet. 1984 uib. Kr. 5,00
28. Jensen, Henning: Psykisk forskning. Livets og dødens gaade. 1916 ib. 2 eks. Kr. 40,00 x 2
30. Keyhoe, Donald E.: Flyvende tallerkener fra Verdensrummet. 1954. uib. Kr. 20,00
31. Kjær, Leif: Gud kommer fra rummet. 1985 uib. Kr. 30,00
32. Kristiansen, Kristian: Mystikkens Danmark. 1990 uib. Kr. 20,00
33. Lasswitz, Kurd: Paa to Planeter. U.å. (ca.1897) ib., defekt bind. Kr. 100,00
40. Martinus: Livets Bog. Bd.3 1941 ib. Kr. 200,00
41. Martinus: Livets Bog. Bd.4 1944 ib. Kr. 200,00
42. Martinus: Livets Bog. Bd.5 1947 ib. Kr. 200,00
44. Nielsen, Einer: Mennesker og Ånder. 1957 uib. Omslag defekt. Kr. 30,00
46. Oppenheimer, J. Robert: Naturvidenskab og livsforståelse. 1960 pbk. Kr. 10,00
48. Ouspenski, P. D.: Tertium organum. 2.udg. 1946 ib. Kr. 20,00
49. Ouspenski, P. D.: Tertium organum. 3.udg. 1949 uib. Omslag defekt. Kr. 20,00
50. Ouspensky, P. D.: Et nyt verdensbillede. 1950 uib. Omslag defekt. Kr. 20,00

53. Sage, M.: Fru Piper og det eng.-amerikanske selskab for psykisk forskning. 1916 ib. Kr. 100,00
54. Salviras liv i denne og den hinsidige Verden. 1945 uib. Løst omslag. Kr. 20,00
55. Scully, Frank: De flyvende tallerkener. 1950 ib. Kr. 20,00
56. Scully, Frank: De flyvende tallerkener. 1950 uib. Omsl. Defekt. Kr. 10,00
63. Tyrrell, G. N. M.: Genfærd og andre syner. 1955 ib. Kr. 30,00
64. Underwood, Peter: A Gazetteer of British Ghosts. 1971 ib. Kr. 30,00
65. Wegner, Willy: UFOer over Danmark. Bd.1 1946-64 uib. Kr. 30,00
66. Wegner, Willy: UFO-landinger i Danmark. 1975 uib. Kr. 20,00
-

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.

Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:

Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.